

DANSK PATENT- OG
VAREMÆRKEKONSULENTFORENING
AF 1953

København, den 23. december 1977.

Til Folketingets Erhvervsudvalg.

Vedrørende lovforslag nr. L 119 om ændring af patentloven.

Fremsat den 2. december 1977 af handelsministeren.

Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953 har via sit medlem af handelsministeriets rådgivende udvalg vedrørende internationale patent- og varemærkespørgsmål (PCT-udvalget) givet sin principielle tilslutning til visse af de foreslåede ændringer i patentloven.

Foreningen kan således tilslutte sig ændringerne i patentlovens §§ 1 og 2, men gør opmærksom på, at disse ændringer ikke i væsentlig grad ændrer retstilstanden og således ikke er nødvendige for rimelig overensstemmelse mellem dansk og anden europæisk patentlovgivning, herunder Europapatentkonventionen (EPK).

Foreningen har i en udtalelse af 27. juli 1976 til handelsministeriet tilsluttet sig, at Danmark ratificerer lovkonventionen om harmonisering af visse dele af den materielle patentret af 26. november 1963 og patent-samarbejdsstraktaten af 19. juni 1970.

Disse aftaler kan betyde en lettelse for patentmyndigheden og for de danske »patentaktive« virksomheder, der ønsker patent i andre lande. De to aftaler synes ikke at indebære ulemper for den »patentpassive« del af dansk industri.

I udtalelsen af 27. juli 1976 har foreningen frarådet, at Danmark ratificerer Den europæiske Patentkonvention og konvention om det europæiske patent for Fællesmarkedet (lovforslagets § 1, nr. 30, ad § 90 og § 96).

Baggrunden for dette er, at en eventuel ratifikation, efter foreningens opfattelse, vil være til meget begrænset gavn for en lille del af den danske industri og til stor skade for

den resterende, største del af den danske industri.

Det er vanskeligt at påvise gavnlige virkninger af Danmarks ratifikation af de to europæiske patentkonventioner. For de få patentaktive danske virksomheder (af de årlige ca. 6.000 patentansøgninger i Danmark kommer ca. 13 pct. fra danske ansøgere, og kun en ringe del af de danske opfindelser patentansøges i udlandet; f. eks. er der i de senere år årligt kun indleveret ca. 150 patentansøgninger i Sverige og ca. 250 i Tyskland af danske ansøgere), der ønsker at udnytte Europapatentkonventionens tilbud om, at ansøgning om patent i flere lande indleveres, behandles og godkendes af en enkelt, fælles patentmyndighed, er det underordnet, om Danmark ratificerer eller ej, da de i alle tilfælde vil kunne søge Europapatent ved hjælp af en fuldmægtig i et land, der har ratificeret.

Det har været antydnet mod en sådan betragtning, at der bør herske et sådant gensidighedsprincip, at de lande, der ønsker at drage nytte af Europapatentordningen, deltager i både dens fordele og dens ulemper. En sådan udformning af et gensidighedsprincip i international patentret er imidlertid i strid med hævdyndne og meget gamle principper; det internationale gensidighedsprincip på patentrettens område går blot ud på, at de fordele og rettigheder, en landspatentlovgivning giver dets egne borgere, også skal stå åbne for andre landes borgere under forudsætning af gensidighed. Europapatentordningen hviler da også på samme princip, idet europæisk patent vil stå åbent for borgere i ethvert land. uden for konventionen, også i